

Tartalomjegyzék:

Szalagavató	2
Tiszapartisok a Szigligetiben	3
Diákparlament a Tiszapartiban	4
Társadalomtudományi nap.....	4
Ádámok és Évák ünnepe 2013.	5
Petőfi Sándor	6
Római kirándulás.....	8
Sport, balhész focisták.....	10
„Kötelező interjú”.....	12
Úszóolimpia	14
Bemutakoztunk	15
Irodalmi rovat.....	16
Gondolatok.....	19
Filmajánló	20



Itt a nyár, ami egyet jelent azzal, hogy újra itt a NYÚZ! Tavaszi – nyári számunkban többek között különböző élménybeszámolókról, sporttörténetekről és sok más érdekességről olvashattok. Most is várjuk azoknak a lelkes diákoknak a jelentkezését, akik kedvet kaptak az újságíráshoz és szívesen részt vennének a szerkesztőség munkájában! (szerk.)

Szerkesztőségi névsor:

Rózsa Bianka, Kiss Ferenc, Várnagy Tamás, Sipos Nikolett, Gregor Csilla,
Ádám Adrienn, Horváth Noémi, Karsa Patrik, Molnárné Orosz Szilvia

Szalagavató 2012.

Iskolánk szalagavató ünnepségét 2012. december 15-én rendeztük meg a Szolnoki Főiskolán.

Az idei szalagavató más volt, mint az eddigiek. Ünnepségünkön sok vendég, tanár jelent meg, amelyet Nagy Györgyné, igazgató asszony beszéde után a szalagtűzéssel nyitottunk meg. Az osztályok egymás után sorakoztak fel, és igazgatónő egyesével tűzte fel mindenkinek a szalagot.

A megnyitó és szalagtűző után az osztályok illetve az évfolyam bemutatkozó táncai következtek. Először a nyitó táncot láthatták a vendégek, amely - mint mindig - bécsi keringő volt. A táncot az évfolyam egyik fele adta elő, a másik része szintén bécsi keringőt táncolt, de a műsor végén, záró programként. A táncokat Magyar Imre tanította be. A nyitó tánc után a 12. b osztály tanulói rock and roll táncokat adtak elő, amelyet a 12. d osztály kalocsai táncai követtek élő népzene kíséretében. Végül a záró tánc előtt a 13. c osztály tanulói adták elő műsorukat, az ördöglovas palotást.

A színvonalas felvételről és képekről a Gócsa Fotó gondoskodott. Véleményem szerint a helyszín is sokkal ünnepélyesebbé tette a végzősök estjét, és a rengeteg újítás ellenére nagyon jól éreztük magunkat.



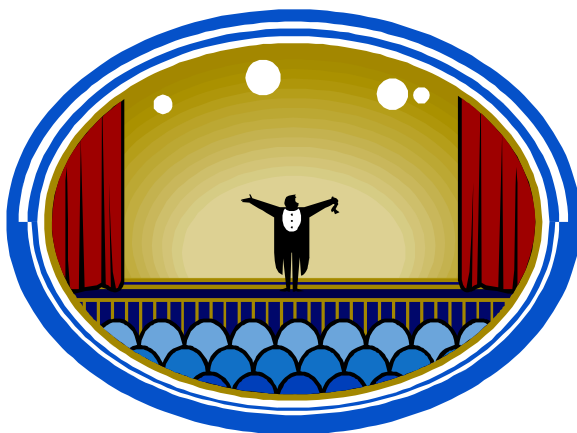
Tiszapartíások a Szigligetiben

Nagyon örülünk, hogy iskolánkban lehetőségünk van minden évben arra, hogy ifjúsági bérletet vegyünk a Szigligeti Színházba. A bérlet három előadásra szól, amelyeket a második félév során tekinthettünk meg. Ez egy remek lehetőség arra, hogy általános műveltségünket bővítsük, és sokban segíti iskolai munkánkat is.



A színdarabok kiválogatásakor ügyeltek arra, hogy legalább az egyik előadás valamelyik kötelező olvasmány témáját dolgozza fel. Így szórakozva tanulhatunk. A másik két darab általában a szórakozásunkat szolgálja. Megpróbálják minden diák számára elérhetővé tenni ezt a formáját a kikapcsolódásnak azzal, hogy kedvezményesen juthatunk hozzá a jegyekhez.

Az idei műsorban szereplő három darab közül eddig kettőt tekinthettünk meg. Egy romantikus vígjátékot, A néma leventét, és egy Schiller - drámát, a Stuart Máriát. A harmadik színdarab egy zenés bolondság, az Egy bolond százat csinál. Az ifjúsági bérlet nagyon népszerű a szolnoki diákok körében, így az előadások mindig teltházak.



Az előadások sikere a kiváló színészi gárdának és a gyönyörű díszleteknek is köszönhető, ezért csak ajánlani tudjuk mindenkinek a Szigligeti Színház programját.

Juhász Eszter, Varga Alexandra (13. c)

Diáksparlament a Tiszapartiban

2013.02.07-én Diáksparlamentet szervezett a DÖK, melynek keretein belül Molnár Zsolt igazgatóhelyettes urat kérdezhettünk az iskola életével kapcsolatban, és felvethettük az esetleges problémákat.

A legtöbb kérdés a helyhiánnyal, a férfimosdó használatával és az ebédeltetéssel volt kapcsolatban. Első problémaként az iskola bővítésének, fejlesztésének lehetőségére, illetve további padok kihelyezésére kérdezték rá a tanulók. A tér növelése már megkezdődött, hiszen több tanítási óra a kollégiumban van, de további lehetőségeket is vizsgál az iskola. A fejlesztések pedig az anyagiaktól függenek. Újabb padok tűzvédelmi okok miatt nem helyezhetők ki. A férfimosdó problémája megoldódott, mivel február 15-től az első emeleti helyiséget is megnyitották. Az ebéddel kapcsolatban a különböző menükre kérdeztünk rá. Az alsóbb évfolyamokon azért különbözhet a menüsor a miénktől, mert törvény szabályozza, hogy az életkoruknak megfelelően milyen ételeket fogyaszthatnak a kicsik, és az nem mindig egyezik a nagyokéval.

További probléma a 9. évfolyam tanóráinak számával kapcsolatban merült fel. Az idei tanévtől kezdve nekik kötelező heti öt testnevelés óra van, az ének tagozatos osztálynak pedig még ehhez jönnek az énekkar plusz órái. Megoldásul a korábbi iskolakezdést, illetve a 15 és 20 perces szünetek rövidítését vetették fel. Ez a külterületről bejáró diákokat érintené hátrányosan, a hosszú szünetek pedig az ebédeltetéshez szükségesek.

Remélem, minden kérdésre és problémára választ kaptak a diákok!

Karsa Patrik 11. C

Társadalomtudományi nap

Társadalomtudományi nap

Iskolánkban idén is megrendezték a társadalomtudományi napot, melynek témája a regényes történelem volt.

A naphoz kapcsolódó események már hamarabb elkezdődtek. Iskolai szintű szavalóversenyen vehettek részt a tanulók. Szerda délután Börcsök Mária író nő rendkívül érdekes előadást tartott a mítoszokról, amelyet a diákok nagyon élveztek.

A napot Dr. Horváth László, a Damjanich János Múzeum igazgatója nyitotta meg, ezt megelőzően a diákok műsort adtak a költészet napja alkalmából.

Tanítás után különböző előadásokon lehetett részt venni és a diákok szabadon választhatták ki, melyik érdeklő leginkább őket. A változatos előadások történelmi eseményekről, személyek legendáiról szóltak.

Az előadók egyike volt Bogdán Boglárka, iskolánk 10. A osztályos tanulója, akire büszké vagyunk.

A reggeli órától kezdődően iskolánk aulájában prezentációkat lehetett megtekinteni a tanórák közötti szünetekben. Az aula falain pedig a diákok által készített legendákat bemutató rajzok voltak kiállítva, amelyeket meg lehetett tekinteni.

Tanulóink részt vehettek kézműves foglalkozásokon, ahol régen használatos tárgyakat lehetett készíteni, ezzel betekintheztek történelmünk rejtelseibe.

Az iskola udvarán hagyományőrzők tartottak bemutatót a honfoglalás kori magyarok életmódjáról és hagyományairól.

Tarjányi Bianka és Tóth Hajnalka 10. A



Ádámok és Évák Ünnepe – 2013

2013-ban negyedik alkalommal rendezte meg Szolnok városa és a Szigligeti Színház az Ádámok és Évák Ünnepét. Madách Imre: Az ember tragédiája, a bibliai

történetek, valamint a magyar regék és mondák világa után ez alkalommal a magyar népmesék világába kalauzolták a nézőket 13 szolnoki középiskola diákjai. A felkészülés egy ilyen megmérettetésre már szeptemberben elkezdődik. Iskolánk idén is részt vett a versenyen Horváthné Papp Andrea tanárnő segítségével.

Választott mesénk A szegény ember hegedűje című népmese volt. Szeptemberben tréningekkel, játékokkal kezdtük az évet. Csatunkra idén a jókedv, az összetartás volt jellemző. Ha probléma volt, egymással megbeszéltük, jó tanácsokkal láttuk el csapattársainkat.



A résztvevők véleménye:

„Jó volt és semmit nem csinálnék másképp! Minden tökéletes volt, ahogy elterveztük, és egy remek csapattal dolgozhattam együtt. Ha tehetném, újraélném milliószor.”

Izsó Dóra 11.B

„Jól éreztem magam. STOP. Jó volt a csapat és szuper a rendezőnk. STOP. A zsűri szakmai megítélésében kételkedem. STOP. „

Hám Réka Ágnes 11. B

„Már a próbákon is hihetetlen jó hangulat kerekedett és nagyon összekovácsolódott a csapat. A színházban teljesedett ki az együtt töltött idő, hiszen megmutattuk mindenkinek, hogy min munkálkodtunk az elmúlt hónapokban. Voltak mélypontjaink és voltak szárnyalásaink is. Nagyon jól éreztem magam a színházban is, és ha tehetném, bármikor újra belevágnék.”

Boda Nóra 11. B

Szerkesztette: Sipos Nikolett 13. C

Emlékeztünk...

Petőfi Sándor halála

Majd 2 évszázad. 190 év. 2280 hónap. Körülbelül ennyi idő telt el azóta, hogy Petrovics Sándor megszületett Kiskőrösön. A magyar irodalom egyik legnagyobb, legkiemelkedőbb alakja. Nevét mindenki ismeri, ahogy a verseit is. Hisz ki ne emlékezne Morzsa kutyára, a Nemzeti dalra, esetleg a Szeptember végén című versére?

„Külföldön Petőfi a legismertebb magyar költő mindmáig. Ő az istenek magyar kedvence. Mindent megkapott, hogy nagy költő lehessen: tehetséget, történelmet, sorsot. Huszonhat évet élt, s világirodalmi rangú s méretű életmű maradt utána, mely korfordulót jelentett nemzete irodalmában.” – Írja róla Németh G. Béla A magyar irodalom története című könyvében.

26 év. Csupán ennyit élt Petőfi Sándor. 1849. július 31. 164 éve, 1962 hónapja tűnt el '48-as forradalmárunk. Halálának körülménye örök rejtély marad számunkra. Ám kutatók, irodalomtörténészek, és civil emberek is vették a bátorságot és nyomozást folytattak. Engem is nagyon érdekel ez a téma, így én is végeztem egy kis kutatást. Elolvastam 3 könyvet, keresgéltem a neten, még Szendrey Júlia naplójába is belenéztem. A Petőfi-legenda rengeteg elméletet foglal magába, különböző emberek/költők/kutatók elméleteit. Ilyen például Hegedűs László Petőfi halála címet viselő festménye, mely Petőfit ábrázolja több lovas gyűrűjében kiszolgáltatva, de állva és a támadóival szembe fordulva fogadja a halálos szuronydöfést. Így hal meg egy nagy magyar hazafi. Pedig a legenda meg a népryelv még hosszú ideig életben tartotta a költőt, egyesek szerint a segesvári csatát követően Szibériába hurcolták hadifogolyként, ahol később természetes halállal halt meg, vagy kivégezték.

August von Heydte őrnagy, Lüders osztrák összekötő tisztje, már holtan látta a költőt. Fehéregyháza és Héjjasfalva között három-négyölnyire az országúttól egy szökőkútnál



Hegedűs László: Petőfi halála

(más néven Ispán-kútnak hívják), figyelmes lesz egy holttestre. A halotton finom ing és fekete pantalló - mellén szűrt seb -, s mellette vérrel bemocskolt iratok és vagy száz darab magyar kitüntetés. Az őrnagy megnézi az egyik papírt és látja, hogy az egy Bemnek szóló katonai jelentés. Heydte később leírja a holttest külsejét - és azt, hogy milyen körülmények között talált rá - a fogoly magyar tisztnek, s többen úgy vélik, hogy a halott Petőfi volt. Bem többször adott át katonai jelentéseket Petőfinek, ez a bizonyíték az iratokra. A költő segédtiszt lévén a kitüntetésekkel is foglalkozott, de a legfőbb érv a civil ruha. Heydte ugyanabban az öltözetben írja le a holttestet, amelyben Orlay Petrich Soma

Petőfit lefestette halála hónapjában. Tudomásunk szerint csak 3 ember volt civil ruhában, Berki Mózes, Bem hírszerzője, Anton Kurz, Bem titkára és Petőfi Sándor. Berki Segesvár és Fehéregyháza között esett el. Anton Kurz pedig augusztus 6-án halt meg Nagyszebennél. Sokan biztosak abban, hogy Heydte jelentése igaz és helytálló, mivel a vallomás egy összefüggő bizonyíték-lánc utolsó láncszeme.

Hogy miért kell/érdemes megtalálnunk Petőfi holttestét? Erre igen egyszerű a válasz. Bizonyára sokan ismerjük Petőfi Egy gondolat bánt engemet... című versét.



August von Heydte őrnagy

Ott essem el én,
 A harc mezején,
 Ott folyjon az ifjui vér ki szivembül,
 S ha ajkam örömteli végszava zendül,
 Hadd nyelje el azt az acéli zörej,
 A trombita hangja, az ágyudörej,
 S holttestemen át
 Fújó paripák
 Szárguldjanak a kivivott diadalra,
 S ott hagyjanak engemet összetiporva. –
 Ott szedjék össze elszórt csontomat,

Bizonyos értelmezésekben az „Ott” az Alföldre utal, bár ezt konkrétan nem írja le. Petőfi azt szeretette volna, hogy a holtteste az Alföldön, itt Magyarországon legyen eltemetve. Kell ennél több bizonyíték, mint a költő szavai? Petőfi az egyetlen magyar nemzeti költőnk, nem hagyhatjuk, hogy halálának körülményei semmibe vesszenek! Mindezek mellett Pákh Albert (A Vasárnapi Újság szerkesztője) 1860. október 14-én ezt írta: „Tudni akarjuk, tudnunk kötelesség: Petőfi hol és mikor halt meg!”

Ez az egyik legnagyobb rejtély a magyarok történelmében. Senki nem tudhatja biztosan, hol lehet Petőfi holtteste. Ez egy örök titok marad!

„Kedves édes Juliskám, e pillanatban értem ide vissza hat nap szakadatlan utazás után. Fáradt vagyok; kezem úgy reszket, alig bírom a tollat. Megkaptad-e előbbeni két leveletem? Egyiket innen, a másikat Kézdi-Vásárhelyről írtam. Elmondom röviden utamat. Itt hallottuk, hogy Bem egy csapattal Moldvába ment. Utána rugaszkodtunk Udvarhely, Csík-Szereda, Kézdi-Vásárhely, Bereczk felé; ott találkoztam vele, már visszajött Moldvából, hova lázító proklamációkat vitt be s ráadásul kegyetlenül megdöngetett négy ezer oroszot egy zászlóaljjal. Bereczken jön hozzá a tudósítás, hogy Szász-Régennél megverték a mieinket, s ezek borzasztóan szétfutottak, vágatott tehát ide a bajt helyrehozni Kézdi-Vásárhelyen, Sepsí-Szentgyörgyön, az Erdővidéken, Udvarhelyen keresztül; én vele. Rohantunk szinte megállás nélkül. Iszonyú út volt. Most vagy két napig itt leszünk, míg a sereget egy kissé rendbe szedi, aztán mit teszünk? Ő tudja. Előbbeni levelemben írtam, hogy Csík-Szeredának és Kézdi-Vásárhelynek gyönyörű vidéke van; Sepsí-Szentgyörgy talán még szebb, a város is jobban tetszik. Majd körülményesebben megvizsgáljuk, ha együtt utazzuk be Háromszéket, mint a fészket rakni akaró fecskék. Bemmél Bereczken találkoztam; megálltam hintaja mellett, s köszöntem neki, ő odapillant, megismer, elkialtja magát és kinyújtja felém karjait, én fölugrom, nyakába borultam, s összeöleltük és csókoltuk egymást: »mon fils, mon fils, mon fils!« szolt az öreg sírva. A körülálló népség azt kérdezte Egressi Gábortól, hogy »fia ez a generálisnak?« Most még sokkal nyájasabb, szívesebb, atyaiabb irántam, mint eddig, pedig eddig is az volt. Ma azt mondta a másik segédtszerek: »Melden Sie dem Kriegsministerium, aber geben Sie Acht, melden Sie das wörtlich: Mein Adjutant der Major Petőfi, welcher abgedankt hat wegen der schändlichen Behandlung des General Klapka, ist wieder in Dienst getreten.« Szinte ma az útban mondta, hogy neked itt Maros-Vásárhelyt csináljunk szállást, s ide hozzalak. Nekem is ez a fő vágyam, de míg erősebb lábra nem állunk a szomszédban levő oroszok irányában, addig ezt tenni nem merem. Csak kétföldnyire vannak innen, s az ide való a napokban is szétfutottak, mint a csirkék. De mihelyt némileg biztos lesz e hely, az lesz első dolgom, meg lehetsz felőle győződve. Hogyan vagytok, kedves, édes imádott lelkeim? Ha én hallhatnék valamit felőletek! Ha lehet, ha valahogy szerét ejtheted, írd, ha csak egy szócskát is, édes angyalom. Én nem mulasztom el az arra menő alkalmakat. Szopik-e még a fiam? Válasszátok el minél előbb, s tanítsd beszélni, hogy megleljen. Csókolom a lelketeket és szíveteket miljomszor számtalanszor

imádó férjed”

(Petőfi Sándor utolsó levele Szendrey Júliához)

MINDEN ÚT RÓMÁBA VEZET...

2013. március 14-én délelőtt 11 órakor tele bizakodással szemerkélő esőben indultunk Rómába. Délután kettőtől este kilenc óráig araszolgattunk a Dunántúlon havas, hideg, szeles autópályán. Marcaliban egy fűtött kollégiumban éjszakáztunk, mivel nem engedtek minket tovább a járhatatlan utakra való tekintettel. Péntek délután ismét elindultunk Rómába.

Sikeres megérkezés, majd a szállás elfoglalása után célba vettük a belvárost. Több csoportban láttunk neki a nevezetességek felkutatásához. Egy nagyobb csoporttal, alkalmi idegenvezetőnk, igazgatónk vezetésével Róma- térképek és útikönyv útmutatásai alapján, felkerestük a Pantheont, Spanyol-lépcsőt, Trevi-kutat és számos templomot. Elsétáltunk a Poppolo-térre, megnéztük az Angyalvárat és onnan a Szent Angyal-hídon átkelve fejeztük be túránkat. Közben a többiek Róma legismertebb és leghíresebb templomaival



ismerkedtek.

Másnap, vasárnap először a Michelangelo által tervezett téren vártuk helyi idegenvezetőnket. Amíg megérkezett, megtekintettük a Santa Maria in Aracoeli templomot és a közben zajló Maratoni futóversenyt az őket buzdító kakastollas fűvőszenekarral. Idegenvezetőnk bemutatta az ókori Rómát; a Colosseumot, a Forum Romanumot. A kora esti órák szabadprogramja vásárlással, sok metrózással a tengerpartra és Róma éjszakai fényeivel telt...



Hétfőn esős időben idegenvezetőnkkel a Vatikánban jártunk. Megtekintettük a Szent Péter Bazilikát, a Vatikáni Múzeumot és a Sixtusi Kápolnát. A kápolnának a mennyezeti freskóit Michelangelo festette 4 éven át állványon fekvve, 1508-tól 1512-ig és az olasz mester fő művének tartják. A fárasztó nap után maradt idő vásárlásra, majd visszautaztunk a szállásra, ahol bepakolás után búcsút vettünk Rómától. Kedden délben

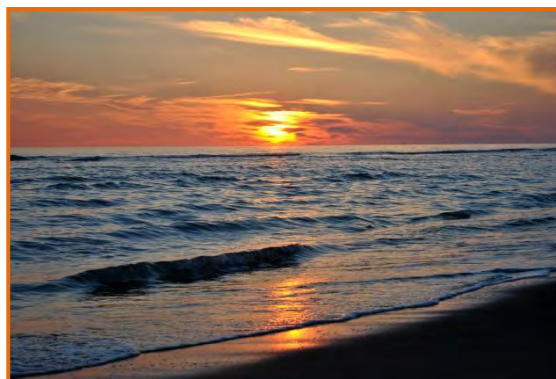
érkeztünk haza.

Kocsis Ottóné, Szanday Ágnes, Tóthné Valkó Éva



RÓMA MÁSKÉPP...

Március 14-én 11-kor indultunk Rómába. Az utunk azonban kissé viszontagságosra sikerült, mivel az M7-esen egy hatalmas balesetbe kerültünk. Több óra veszteglés után úgy tűnt, folytathatjuk utunkat, de újabb nehézségek elé néztünk. A rossz idő és a hófúvás miatt egész Somogy megyét lezárták, így Marcalin egy kollégiumban töltöttük az éjszakát.



Másnap délután újra elindultunk és szombat reggelre már meg is érkeztünk Rómába.

A szállásunk a Szent István Házban volt, egy gyönyörű környéken a külvárosban. Szombaton szabad programunk volt. Így tehát bejártuk Rómát. Voltunk a Pantheonban, pizzáztunk a Piazza del Popolo-n és megnéztük a Spanyol-lépcsőt is. Az idő tökéletes volt, sütött a nap. A következő napon már nem voltunk ilyen szerencsések. Az idő borús volt, néha esett is, de nem szegte kedvünket. Idegenvezetővel néztük meg a Colosseumot és a Forum Romanumot. Nagyon sok érdekesség hangzott el, köztük az is, hogy az aréna szavunk a latin arena – homok szóból ered, amivel a küzdőteret szórták be, hogy beigya a vért. Ezek után szintén szabadprogram volt, megnéztük a tengerpartot. Nem volt ugyan napfényes időnk, de a tenger így is csodálatos volt.



Hétfőn elmentünk a Vatikánba, meglátogattuk a Szent Péter Bazilikát, ami hatalmas volt. Egy-egy betű a kupolában 2 méteres, az emberek eltörpültek mellette. Ezután a Vatikáni Múzeumba mentünk, ahol olyan sok ember volt, hogy alig lehetett elférni. Itt van kiállítva a Laocooni-csoport és az Athéni-iskola freskója is. Délután még szabadprogram volt és 6 órakor indultuk haza.

Kedd reggelre már Magyarországon voltunk. Nagyon élveztük az utat, szerintem mindenki szívesen visszamenne.

Bódi Ágnes 13. C



Ádám Adrienn – 13. C

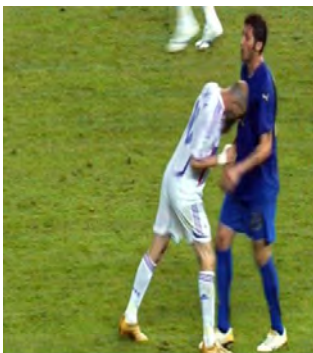
RAMAZÚRI FOOTBALL CLUB

Ahogy minden sportágnak, a labdarúgásnak is megvannak a maga fenegyerekei, akik nem mindig sportszerű játékkal vagy pazar megmozdulásaikkal vétetik észre magukat. 11 olyan futballistát gyűjtöttem össze, akik részben magánéleti, vagy olykor a pályán történő megnyilvánulásai miatt égtek a média kereszttüzeiben. Lássuk a balhész játékosok Dream Teamjét!

Fabian Barthez: A kapuban nem más, mint a francia VB-, és EB- győztes kopasz hálóőr áll, aki pályafutása során megannyi elit csapatban, többek között a Manchester Unitedban és az Olympique Marseille-ben is eredményes időszakot élt meg. A kapus kálváriája 2004-ben kezdődött, amikor is az OM Marseille színeiben UEFA- Kupa döntőt játszott a Valencia ellen. Barthez sikeresen kiállította magát, s ennek a kiállításnak nagy szerepe volt abban, hogy végül a spanyol csapat örülhetett. Egy évre rá a balhész hálóőr ismét bajba keveredett, ugyanis a Wydad Casablanca elleni februári edzőmérkőzésen leköpte a marokkói játékvezetőt, Abdallah el-Aszirit, amiért a Francia Labdarúgó- szövetség féléves eltűntést szabott ki rá. A kapus a 2006-os világbajnokság után vonult vissza. Manapság szívesen hódol egyik legnagyobb szenvedélyének, hogy delfinekkal úszkáljon, s továbbá érdemes megjegyezni, hogy a francia futball egyetlen olyan tagja, aki láncdohányos.

Frank Rijkaard: A hollandok fürtös bekkje az 1990-es világbajnokságon vált hírhedté. A holland nemzeti tizenegy a nyolcaddöntőben a németekkel került össze. Aki nem tudná, a holland-német rivalizálás az egyik legmarkánsabb az európai futballban. Már a szurkolótáborok himnuszok alatti viselkedéséből érződött, hogy nem ez lesz a nagy megbékélés napja. Az első félidő vége felé Rijkaard összetűzésbe került a németek egyik ászával, Rudi Völlerrel. A német, meg nem erősített információk szerint rasszista megjegyzéseket tett a holland futballistának, aki díjazásképp leköpte. A csetepaté eredménye a kettős kiállítás. Rijkaard a mérkőzés végén bocsánatot kért Völlertől, akivel a mai napig egész jó baráti viszonyt ápol.

John Terry: A Chelsea egyik legnagyobb legendája nem csak sallangmentes szereléseiről és bombafejeseiről, hanem sajnós magánéleti incidenseiről is elhíresült. 2010-ben egykori csapattársa, Wayne Bridge barátnőjével volt kalandja. Bridge ekkor már a Manchester City csapatát erősítette és olyannyira megorrolt a történetekre, hogy a két csapat találkozásánál nem fogadta el John Terry jobbját. A két fél azóta sem tudott kibékülni egymással. Ám nem ez az egyetlen balhész ügy a hátvéd életében. Terryt tavaly illette azzal a váddal Anton Ferdinand, hogy rasszista módon sértegette őt a QPR-Chelsea találkozón. Az Angol Futballszövetség 4 meccses eltűntéssel, valamint 220 ezer font pénzbírsággal sújtották az eset miatt.



Marco Materazzi: Az agyontetovált, 193 centiméter magas, egykori Inter védőt az egyik legkeményebb védőjátékosnak tartják számon. Gyakran keveredett balhéba, ám mindig is kiemelkedett góljainak számával. A legismertebb talán a Zidane-nal történt afférja 2006-ból. Az egymás mellett kocogó Materazzi és Zidane szóváltásba keveredett. A játékvezető és a stadionban helyet foglaló szurkolók, valamint a többmilliárdnyi tv-néző a játékot követte, így nem látták, hogy pontosan mi történt. A bírót hirtelen visszafutott az olasz térfelre, ahol Materazzi ekkor már a földön feküdt. A televíziós visszajátzás "kegyetlenül" megmutatta, hogy a sétáló Zidane egyszer csak visszafordult, és tiszta erőből mellkason fejelte az olasz védőt. Mit mondhatott Materazzi, hogy Zizou így reagált? Egyes elemzések szerint a védő Zidane rokonait szidta, vagy arab származásával kapcsolatban terroristának nevezte ellenfelét.

Eric Cantona: A Manchester United ikonja csodálatos karriert tudhat maga mögött, ám ezt a fényesnek tűnő pályafutást is beárnyékolják a középpályás balhéi. 1991 decemberében egy Nimesben játszott meccsen hozzávágta a labdát a bírónak, mivel nem értett egyet a döntésével. Fegyelmi tárgyalásra hívta a Francia Labdarúgó-szövetség és egy napos eltűntésre büntették. Cantona úgy reagált, hogy egyenként odament minden bizottsági taghoz és "leidiótázta" őket. Tiltását három hónapra növelték. Az egyik legdurvább eset 1995. január 25-én történt a Selhurst Parkban, a Crystal Palace ellen. A Palace elleni bajnoki 48. percében a franciát kiállították, miközben az öltöző felé bandukolt, nem bírta ki a szurkolók bekiabálását. Súlyosan sértegették, de nem a legjobb módon válaszolt, beugrott, és egy kung fu rúgással akarta leteríteni az őt inzultáló londoni szurkolót. Miután visszavonult a futballtól, a filmkészítés felé fordult.

Paul Gascoigne: Ittas vezetés, verekedés, káromkodás élő adásban, nyelvényújtogatás a himnusz alatt – csak néhány példa az angol labdarúgás fenegyerekének hülyeségáradatából, aki volt, hogy a válogatott meccse után egy órával mezben, stoplisban támasztotta egy londoni bár pultját. Gascoigne játékosként is kicsapongó életet élt, sosem vetette meg az ivást és a bulizást, de karrierje befejeztével kezdte el igazán pusztítani magát. Öngyilkossági kísérletei voltak, pszichiátrián kezelték, és olyan hírek jelentek meg róla, hogy felhívta az apját, mert Bill Clintonnal akart sakkozni, vagy, hogy beszélő játék papagájokkal sörözött.

Joey Barton: A játékos eddigi pályafutását több botrány is beárnyékolta, többször is bíróság elé kellett állnia különböző vádakkal. 2004-ben botrányba keveredett egy karácsonyi ünnepségen, amikor égő cigarettát nyomott egy fiatal játékostársra, Jamie Tandy szemébe. Tandy látása teljesen meggyógyult, de egy maradandó sebhely örökké emlékeztetni fogja az esetre. 2008. május 28-án féléves börtönbüntetésre ítélték, amiért unokatestvérével és egyik öccsével megvert egy férfit egy gyorsétterem előtt Liverpool központjában. Korábban, a Manchester City egyik edzésén úgy megütötte Ousmane Dabót, hogy az elájult. Az Angol Labdarúgó-szövetség és a játékos feljelentette a történetek után, a bíróságon végül négy hónap felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték. Emiatt kellett távoznia a manchesteri klubtól.



Töröcsik András: Az Újpest egyik legnagyobb alakját, a 70-es évek futball titánját sem kerülték el a balhék. Törő bálvány volt, s ezen még az sem változtatott, hogy sok minden kiderült róla később. Például az állandó éjszakázás, a bulik, a tivornyák, a balhék, az újabb és újabb ügyek. Töröcsiket sodorta magával az ár, és ő nem tudta azt mondani, hogy nem. Az újpestiek legendája ugyan nem tűnt ki nagyobb balhékkal, ám mégis a kilengések, ittas vezetés által nem találta meg azt az utat, ami által világklasszis válhatott volna belőle. Pedig kétségtelenül az volt.

Zlatan Ibrahimovic: Zlatan Ibrahimovic a jelenkor labdarúgásának egyik legmegosztóbb személyisége. Sokan imádják fantasztikus megoldásai és góljai miatt. Ám egyre többen tartják beképzeltnek és durvának, talán nem is indokolatlanul. Az érdekes korszakból, egy interjú során Figóval és Vieirával tréfálkozik egy riporternő előtt, egy svéd tévést pedig az élő adás előtt azzal ugrat, hogy pocsek a parfümjé, majd az interjú végén közli vele: reméli, nem találkoznak az osztrák-svájci Európa-bajnokságon. Barcelonában komoly összetűzései voltak Pep Guardiollal, amit életrajzi könyvében meg is említ. Az AC Milan együttesében sem higgadt le, egykori olasz egyesületében is szállította a botrányokat. A Roma elleni bajnoki mérkőzés után, a Milan csatára, Antonio Cassano nyilatkozott a helyi tévének, amikor a svéd csatár enyhén fejbe rúgta őt. A Milan egyik edzésén szabályosan hátba rúgta csapatársát, Rodney Strassert. Később összeverekedett az együttes amerikai védőjével, Onyewuval, sőt Robinho egyik gólját azzal ünnepelte, hogy hasba vágta a brazil támadót. Úgy néz ki, legújabb csapatánál, a PSG-nél valamelyest békét talált.

Mario Balotelli: Egy egész oldal kevés lenne, ahhoz, hogy felsoroljuk, mennyi botrány főszereplője volt az olasz támadó. Pályafutása legelső profi klubja az olasz Internazionale, ahol José Mourinho irányítása alatt bontogathatta szárnyait. Ám leginkább csak balhéiról szólt első két érdekes időszaka. Egyszer azzal haragította magára az Inter-drukkereket, hogy a *Striscia La Notizia* című olasz satirikus műsorban egy nevével ellátott Milan-mezt ajándékoztak neki, amelyet nemcsak elfogadott, hanem még fel is húzott. Az utolsó csepp azonban az volt a pohárban, amikor a 3-1-re megnyert Barcelona elleni hazai BL-elődöntőn csereként beállva végig mutogatott a szurkolóknak, majd a lefújást követően a földhöz vágta az Inter-mezt. Ezek után a Manchester Cityhez szerződött, ahol Roberto Mancini próbálta jobb útra terelni a fiatal olasz fiút. A bulvárlapok már arról cikkeztek, hogy a klub carringtoni edzőközpontjában dartsnyilakkal dobálta az egyesület ifistáit, állítása szerint azért, mert unatkozott. Eközben Olaszországban az újságok kiderítették, hogy 2010. június 8-án Balotelli meglátogatta Nápoly hírhedt városrészét, a helyi maffia által ellenőrzött Scampiót, ahol a camorra két vezetőjével találkozott. Az Il Mattino napilap információját a rendőrség megerősítette: a hatóság szerint a húszéves futballista Salvatore Silvestri és Biagio Esposito társaságában töltötte az időt, a találkozóról fényképek is készültek. Balotelli az állította, fogalma sem volt arról, hogy a kísérői maffiafőnökök. A Manchester United elleni rangadó előtt kis híján felgyújtotta a lakását miközben egy barátjával a fürdőszobában tűzijátékkal szórakozott, és a törülközők lángra kaptak. Ezek még mindig csak a megannyi botrányok töredékei. Mario visszatért Olaszországba, ahol a Milan játékosaként most már a játékra szeretne koncentrálni és minél több sikeres eredményt elérni.

Várnagy Tamás 12.C

Az ugráló kötelezés „rabságában”

Nyeső Melinda, iskolánk 11.B osztályos tanulója 7 éve jár ugráló kötelezni és eredményesen vesz részt különböző versenyeken. A szemfüles diákok láthatták iskolánk gáláján is szerepelni,

vagy a Szenzációóó! című színházi darabban. Nos, Lindát faggattam erről a sportról, aki minden kérdésemre készségesen válaszolt.

Nyúz: Mióta ugráló kötelezel?

🌀 I gazából már 7 éve ugráló kötelezek, de versenyszerűen csak 4 éve.

Nyúz: Ez nem egy mindennapi sportág. Miért pont erre esett a választásod?

🌀 Így van, ez nem egy mindennapi sportág. Általánosban 5.-es voltam, amikor barátnőmmel voltunk egy rendezvényen, ahol láttunk egy köteles bemutatót. Akkor azt éreztem, hogy én is szeretném űzni ezt a sportágat. Ezután kíváncsian kerestem a helyeket, hogy hol vannak ilyen edzések, és nagyon megörültem, hogy a sulimban is indítottak egyet.



Nyúz: Hogy zajlik egy edzés?

🌀 Elég sok mindent csinálunk egy edzés, azaz két óra alatt. Legelőször 10 perc bemelegítő futás van, ezután alapos gimnasztika. Utána kezdődnek a gyorsasági mérések, félperces gyorsasági, félperces dupla és háromperces gyorsasági, ezek mind versenyszámok is. A gyorsaságik után kezdődik az egyéni szabadon választott gyakorlatok gyakorlása zenére. Mindenki átveszi az elemeket, és később egymás után zenére bemutatjuk egymásnak a gyakorlatokat. Edzés végén meg egy kis nyújtás jön, hogy ne legyen izomlázunk.



Nyúz: Milyen versenylehetőségek vannak?

🌀 Általában januárban van egy egyéni magyar bajnokság

Nagykanizsán, ami az első előválogató az Európa bajnokságra vagy Világbajnokságra. Ezután februárban és márciusban van a városi, megyei és országos diákolimpia. Az országos diákolimpia minden évben máshol van, ebben az évben itt, Szolnokon rendezték meg a KÖZGÉ tornatermében. Nyáron és ősszel is vannak versenyek. Nyáron egyik évben Európa bajnokság, másik évben Világbajnokság van. Ősszel pedig országos csapatverseny zajlik, ezt általában Tatán rendezik meg. Ezekon a versenyeken mindig nagyon sok versenyző vesz részt, általában 100-200 fő.



NYÚZ: Milyen eredményekkel szerepsz ezeken a versenyeken?

- Egyéni magyar bajnokságon ez évben indultam először, ott 11. lettem. Városi és megyei diákolimpián elértem már harmadik, második és első helyezést is. Országos diákolimpián a legjobb eredményem idén volt egy 6. helyezés. Európa- illetve világbajnokságra még egyelőre nem jutottam ki, de azon dolgozom, hogy én is kijussak. Országos csapatversenyen csapattársaimmal együtt versenyeztünk és 7. helyezettek lettünk.

NYÚZ: A versenyeken kívül vannak más lehetőségek, ahol megmutathatjátok tehetségüket a városban?

- Van számos fellépésünk különböző bálokon és rendezvényeken. Ahová meghívást kapunk, oda szívesen elmegyünk és fellépünk. Az egyik legnagyobb fellépési lehetőségünket a Szigligeti Színházban kaptuk. Van egy színdarab, amelynek a címe: Szenzációóó!. Ez egy cirkuszról szól, és a rendező felkérte a köteles csoportunkat, hogy legyünk mi a cirkuszban az egyik fő produkció. Minden hónapban játsszák ezt a színdarabot és én minden előadáson részt veszek és szerepelek néhány csapattársammal együtt.

NYÚZ: Hol és mikor tudják kipróbálni magukat, akik ezt a sportágot választják?

- A Szent Tamás Görög Katolikus Általános iskolában vannak edzéseink, minden hétfőn, szerdán és pénteken 16.30-tól 18.30-ig. Minden lelkes érdeklődőt szívesen látunk!

Szerkesztette: Sipos Nikolett 13. C

Úszó Diákolimpia

2013. január végén került megrendezésre az úszó Diákolimpia Szolnokon, a Tiszaligetben, az uszodában.

A versenyen a Tiszaparti Gimnázium tanulói is részt vettek, egyéni és csapatversenyben is képviselték iskolánkat. A Diákolimpián a városi és megyei döntőket is lebonyolították. Az országos versenyre a megyei döntőn elért első helyezéssel lehetett továbbjutni. A megmérettetésen A és B kategóriába osztották a versenyzőket, az A kategóriában a leigazolt úszók és azok szerepeltek, akik 4 évnél kevesebb ideje hagyták abba a versenyúszást. A B kategóriába az amatőr versenyzők tartoztak, vagyis akik soha nem úsztak versenyszerűen és azok, akik 4 évnél régebb óta nincsenek leigazolva. A tiszapartisok egyéniben több érmet is szereztek, azonban nem sikerült eljutniuk az országosra, nem úgy váltóban, amiben viszont felállhattak a dobogó legfelső fokára. A 4x50 méteres gyorsváltó versenyzői: Polyák Adrián, Abasiute George, Rózsás Máté, Eszes Tamás. A győzelem után a csapat gőzerővel készült a márciusi döntőre, hetente többször is edzéseket tartottak és próbálták magukat felkészíteni egy sokkal erősebb mezőnnyel való eredményes versenyzésre. Az országos döntőt 2013. március. 1-jén rendezték meg Budapesten a Császár-Komjádi uszodában. A versenyre a tiszaparti csapatával tartott Kis Csontos Róbert testnevelő is. A rendezvény kezdetén beszédet mondott Simicskó István államtitkár és Cseh László világbajnok úszó is. A csapat 11 órakor megkezdte a bemelegítést, majd 12 órakor elkezdődött az országos Diákolimpia. Az iskola csapatát 12:30-kor szólították a váltóverseny lebonyolítására. A váltókon 19 csapat vett részt, az ország minden tájáról érkeztek kihívók. A csapatok 3 futamot alkottak, az iskola a másodikban szerepelt. A tiszapartisok méltón megállták helyüket és erőn felül teljesítve több mint 10 másodpercet javítottak megyei győztes eredményükön.

Végül izgalmakban bővelkedő versenyzés után a 9. helyet sikerült megszerezniük. Bár a csapat nagy reményekkel vágott neki a versenynek, a végén - látva az első hét helyezett behozhatatlan előnyét - elégedetten távozott a versenyről. Eszes Tamás 13.C



BEMUTATKOZTUNK

Az ötödikeseknek és a kilencedikeseknek készíteniük kellett egy-egy bemutatózó műsort. Azt hiszem, érdekesen alakult.

Már az előkészületek is izgalmasak voltak, bár egy kicsit félttem, mert sokáig nem tudtuk, hogy mit énekeljünk. Folyamatosan kaptuk az infót más osztályok műsoraiból, ami nem sokat segített. Végül sikerült kitalálni, megtalálni, hogy mi lenne a jó. A *Magna Cum Laude: Vidéki Sanzon* című száma mellett döntöttünk, amit átírtunk. Szerintem jól választottunk, mert mindenki ismeri. Egy kicsit izgultam, hogy tetszik-e majd a közönségnek a végeredmény:



„Félévvel ezelőtt érkeztem,
És azt mondták, hogy ez az a hely.
Ahol mindent sikerül majd elérnem,
Köszí, de sajnos ez lehetetlen.
De a 9. c-ben, azaz isten
Kinek ötöse van és egyese sincsen.
Hogy egy kicsikét legalább jobb lennék,
És félévkor mindenből átmennék.
Mert hirtelen kinyílt a föld alattam
Te átmentél, én meg itt maradtam.
Hát lapozzál a könyvben még párat,
Ha a tanár fordít neked hátat.
S ha a tanév egyszer a végéhez ér,
Ne felejtse el, hogy honnan jöttél.

Egy országismereti tanórából
Nem jutott ki nekem a jóból.
Kellott, hogy már elinduljak,
A számítógépet bekapcsoljam.
Aztán harapok egyet a hittanba,
Közben a Bibliát olvasva.
De láttatok-e már oly infó órát,
Hol nem történt még tabulálás.
Neked öt beszúrá, nekem öt kivágás,
Jaj, a kezem úgy nagyon fáj.
De én sem próbálhattam kétszer,
Az ECDL-t le kellett tennem.
S ha a tanév egyszer a végéhez ér,
Ne felejtse el, hogy honnan jöttél.”

Az első napon a 9.b valamint a 9.c szerepelt, másnap a 9.a és az ötödikes osztály.

Érdekes előadásokat láthattunk, mindegyikben volt valami különleges. Látszott rajtuk a sok munka. Vicces volt és szórakoztató.



Gratulálunk mindenkinek!
Rózsa Bianka 9. C

IRODALMI ROVAT

Fáj...még mindig fáj.
Elhagytál.
Emlékszem vidám arcodra,
Emlékszem mély hangodra,
Emlékszem kedvenc dalodra,
Emlékszem minden szavadra!
Mindig féltem temetőbe járni
Féltem, hogy nagyon fog fájni.
Rá kellett jönnöm végül,
A temető szolgál nekem menedékül
Tudom, már nem lehetsz velem
Így mégis közelebb érzem hozzád a szívem.
Hiányzol már lassan egy éve
Hiányzik a lényed egésze
Hiányzik, hogy azt mondd: „kislányom”.
A tükörben is a te arcodat látom.
Remélem, egy nap büszke leszel rám
S elfelejtem egyszer, ami most még fáj.

Boda Nóra 11. B

Hétköznapi hősök

Ó ti hétköznapi hősök,
Szürke egerek csoportja,
Oly sok gonddal szembesültök
De ti vagytok, ki megoldja.

Füst és korom, mind mi fojtó,
Méteres lángnyelvek tánca,
Majd jó a bátor tűzoltó
S ő lesz a bajnak sánca.

Ki életekért küzd és harcol
S naphosszat csak robotol,
Éles tükkel nem csak karcol,
Gaz nyavalyákat orvosol.
Vásott kölykök sokasága,
Zárt s rendezett padsorok,
Tanároknak munkássága
Nehéz, becsülendő dolog.

De a legnagyobb hőseid
Veled vannak, nem gondolnád,
Legőszintébb érzéseid
Csak őfeléjük táplálád.

Hogy ki lehet az, nem rejtély,
Döntse el mindenki maga,
De nincs még egy olyan személy,
Mint egy szerető, hű anya.

Ó, ti hétköznapi személyek,
A mindennapok hősei
Szeretteitek, míg élnek,
Neveteket nem felejtik!

Várnagy Tamás 12. C

Vígh Veronika: Sorstövis

Ronggyá feslett ruhám tépi éhség
Ebben kelek -
S ebben fekszem.

Apám, ha hazatámolyog. Éjfél.
Vagy részegen -
Vagy félszegen.

Reggel a vekker álmomban lel még.
Újabb késés.
Vérig sértés.

Feladom! Zúg a fejemben a gond.
De bírni kell
És túrni el

Ha nevetnek, hogy megint alszol.
Drogos, iszik -
Súgja, s hiszik.

Öcséim szája reszket éhségben.
Szorít szívem
S nyüszít hitem.

Feladom! Öklömet vágom a falhoz.
De bírni kell
És túrni el!

Lelkem izzadom. Két falat kenyér.
Bár monoton
De dolgozom

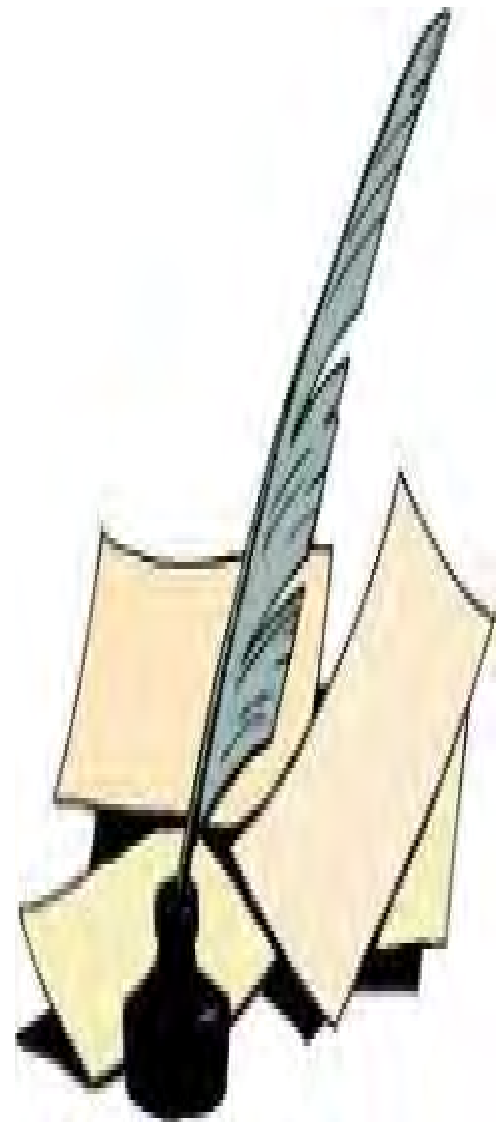
Éjt nappallá, s megélünk? Kétséges.
Heti bérem
Szívja vérem.

Összekoccan fogunk a hidegben.
És álmunkban,
Tűz! - látunk majd.

Feladom! Kiáltja lázas ajkam.
S könny morzsolva
Lehorzsolja.

Hős vagy hős!
Bár, ha hited rendül,
Tetted sem gyengül!

Hős vagy hős!
Kín s nyomor ellened
S a felszín kinevet
Hős vagy, hős...



Hatvani Brigitta: Pillanat

Már megint az a görcsös
szorítás! Már, megint az az
iszonytató félelem! S
ismételten a hatalmas
fájdalom! Olyan mikor
felszakad egy seb, mely
szüntelenül ott tátong a
szíveden.

Tudom, jobb lenne elengedni.
De mégis hogy tehetném ezt
meg? Hiszen köt ezer emlék és
érzelem. De, ami még ennél is
jobban elutasítja ezt a
gondolatot, hogy szeretem és
kell nekem!

Nem tudom elviselni, ha
mással van, beszélget, vagy
csak úgy néz rá, mint rám
egykor: kacéran, csibésziesen,
mindent elsöprő érzelemmel.

De ezt én már nem kaphatom
meg! Pedig igyekszem, tűrök
és várom majd csak észhez tér.

Oh, az a bájos naivitás!

Ha elengedném, talán hős
lehetnék. Hős mely önző? De
az ember már csak ilyen.
Kívülről úgy tűnik, csak
magát menti és ostoba
érzelmeit, holott...

Szép álmok! Hősnek lenni és
túlélni! S mi van, ha tényleg
így teszek? Rengeteg
mindent veszítek ez egyszer
biztos. Azonban egyvalami
mégis kapaszkodót fog
mindig nyújtani- erős
vagyok és egy hős. Ki belülről
valójában két embert ment
egymás pusztításától.
Hétköznapi tudom, de még is
ezért olyan emberi és nehéz!



Express yourself!

Fejezd ki önmagad!



A kamaszkor talán az egyik legkeményebb időszak egy ember életében. Első nagy szerelmek, első csalódások, első kudarcok, és talán néhány sikerélmény. Mégsem hiszem azt, hogy ezek a csalódások, a kemény sulis, vagy a szigorú szülők lennének a legnagyobb probléma, hanem az, hogy nem találod önmagad és ezért azt sem tudod, hogyan légy más, mint a többi. Kék szemek, barna haj, szemüveg, és mindössze 157 cm-es magasság. Csendes, legtöbbször visszahúzódozó, művészlélek. Erre a legmegfelelőbb szó: ÁTLAGOS. Ez vagyok én, és utálom. Visszagondolva talán eddigi életem nagy részében pont ez ellen harcoltam.

A táncsal kezdtem. Körülbelül egy év alatt beleuntam. Abba hagytam. Ez után jött egy évig a néptánc. Nos, rájöttem, hogy a tánc nem nekem való. Nem tud lekötöni. Később művészeti suliba jártam rajzolni és nagyon szerettem, de talán nem hittem abban, hogy elég jó lennék benne. Három év után ezt is befejeztem. Negyedikben kezdtünk el angolul tanulni, és én akkor váltam menthetetlen álmodozóvá. Igazából már nem tudom miért, de elkezdtem képeket nézegetni és olvasni Londonról. Mindössze tíz évesen eldöntöttem, hogy én ott fogok élni. Szerintem mondanom sem kell, hogy mindenki komplett idiótának nézett. Nem tudatosan, de talán ezért is tanultam könnyebben az angolt, mint mindenki más az osztályban. Végre valami, amiben kicsit kilógtam a sorból. Aztán elkerültem gimnáziumba. Angol nyelvi tagozat, nesze neked. A nagy nyelvtudásommal körülbelül annyit értem el, hogy büntetlenül káromkodom otthon. Megint ugyanaz a szürke, unalmas Noémi lettem, aki voltam. Ez aztán karrier! Mit tehetnék ellene?

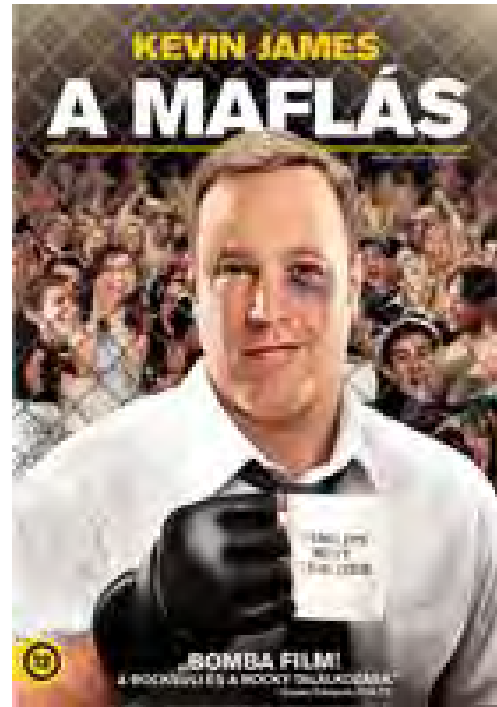
A tánc kizárva, a rajzolás szintúgy. Fogalmam sem volt, mit kezdhetnék magammal. Ott volt még a zene. Imádok énekelni, de nincs hozzá hangom, mondjon bárki bármit. Akkor ez is kizárva. Később az én életemben is megjelentek a tipikus tinédzserkori problémák, és én egyre jobban bezárkóztam, mert nem találtam semmi olyat, amin keresztül kifejezhetném magam. Valami olyat, ami biztos, hogy én vagyok. Volt valaki, aki azt mondta nekem: „*Fogj egy tollat és írd le, mit érzel. Csináld úgy, mintha a papír lenne a legjobb barátod!*” Akkor, talán életemben először szót fogadtam. Addig írtam, amíg már mozgatni sem tudtam a csuklóm. Igaz, hogy soha senkinek nem mutattam meg azokat az írásaimat, de akkor új korszak kezdődött. Végre találtam valamit, amit mindig is kerestem. Önmagam. Sokan kérdezik, miért kezdtem el írni. Itt a válasz. Ha írok, megkönnyebbül a lelkem, ki tudom fejezni az érzelmeimet, és talán kicsit különlegesnek érzem magam, még akkor is, ha senkit nem érdekel, mit hadoválok itt össze.

Horváth Noémi 10. c

FILMAJÁNLÓK

A maflás (2012)

Az iskolák sehol a világon nincsenek biztonságban. De nem a vad tinédzserek vagy nem még vadabb túszedők jelentik az igazi veszélyt: hanem a gazdasági megszorítások. Amikor egy békés természetű, lusta biosztanár (Kevin James) megtudja, hogy az igazgatóság spórolásra hivatkozva meg akarja szüntetni a zenekart, hogy elbocsáthassa a bohém zenetanárt (Henry Winkler), akcióba lép. Már csak azért is, mert azt reméli, így végre bevágódhat az iskolában dolgozó nővérkénél (Salma Hayek), akit eddig semmilyen ravasz udvarlási módszerrel sem tudott levenni a lábáról. Jobb híján indul egy MMA (Kevert Harcművészetek) versenyen, és bár hatalmas pofonokba fut bele, gyűlni kezd a pénz. A siker magával ragadja, és pár fura figura segítségével újabb meg újabb bunyókra jelentkezik: minden KO újabb bevételt jelent. Vajon sikerül a zenekar megmentése és a hön áhított nő meghódítása?



Croodék(2013)

Egy nem éppen átlagos kőkorszaki család történetét mutatja be a Croodék című animációs film. Egy átlagos napon a kőkorszaki család elveszti a barlangját és a vadonban kell új otthont találniuk, kikényszerülnek a vadonba. Nekik ez új az édesapa vezetésével, aki minden új dolgot tilt a családjának, kénytelen keresztülvinni a pereputtyát megannyi veszélyes és vicces helyzeten. A filmet a családdal menjetek megnézni: tesó, apa, anya, sőt még a nagyszülők is megtalálják benne a humort, amikor a családfő és az anyósa ércelődnek egymáson. Mindenkinek szeretettel ajánlom ezt a filmet, tökéletes kikapcsolódás az egész család számára!

Kiss Ferenc 12. C